

PARAFIALNA RODZINA

periodyk parafii pw. Matki Bożej Królowej Rodzin w Borówcu

więcej na: www.parafiaborowiec.pl

Świętych obcowanie,
Grzechów odpuszczenie,
Ciała zmartwychwstanie,
Żywot wieczny, Amen

Słowo Proboszcza XI - XII '19

Zbliża się czas Uroczystości Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny. Nasze myśli biegną do tych, których już nie ma pośród nas, żyjących, a którzy jednak są z nami - inaczej. W modlitwie „Wierzę w Boga” mówimy: „świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny. Amen”.

1 listopada - to świętych obcowanie, radość z chwały nieba, tam, dokąd my sami zdążamy. Grzechów odpuszczenie - świadomość naszej grzeszności powoduje, że modlimy się za tych, którzy odeszli, chcemy ich wspomóc naszą modlitwą i wyrzeczeniami, także ofiarowanym odpustem, aby dostąpili pełni szczęścia. Niebo to jest najpiękniejszy dar, jaki możemy ofiarować naszym zmarłym.

Szczególnie zachęcam do odpustu w dniach od 1 do 8 listopada - za nawiedzenie cmentarza, za przyjętą komunię w stanie łaski uświęcającej i ofiarowaną modlitwę za zmarłych.

Ciała zmartwychwstanie - jest wiele pytań, jak to będzie po śmierci. Nie na wszystko jesteśmy w stanie odpowiedzieć, ale możemy zbliżyć się do tej prawdy. Tym bardziej zgłębianiu prawdy wiary mają służyć katechezy, które rozpoczęliśmy w październiku. W listopadzie, 19.11., zapraszam na podjęcie tematu: „DOKĄD IDĄ UMARLI? DOKĄD IDZIEMY MY? Czyli o tym, jak po chrześcijańsku oswoić się ze śmiercią”.

Dzień zaduszny - tego dnia odprawiamy Mszę św. za dusze cierpiące w czyśćcu oraz wymienianki. Zapraszam w ten dzień, 2 listopada, w sobotę na Mszę o godz. 12.00. O g. 11.30. - rozpoczniemy różańcem świętym.

„I żywot wieczny, Amen” - to jest wezwanie do naszej świętości, do naszej drogi do nieba, żeby nie zabrakło w naszej codzienności spojrzenia na perspektywę celu, żeby to wszystko, co czynimy, czynić na chwałę Bożą i ku pożytkowi naszego zbawienia.

Za miesiąc rozpoczynamy Adwent. Chcemy przez roraty pochylić się nad prawdą o Bożym wcieleniu, o posłuszeństwie Maryi i o naszym miejscu w historii zbawienia. Bo przecież Boże Narodzenie jest wtedy, gdy Bóg prawdziwie rodzi się w moim sercu, w moim życiu i świadczę o tym na co dzień. Zapraszam serdecznie do uczestnictwa w roratach. Od wtorku do piątku dla dzieci o 18.30., a dla wszystkich odważnych w sobotę o 7.00 rano., ze scenerią świateł i śpiewów łacińskich, a potem wspólnym śniadaniem. Niech to wszystko służy naszemu dobremu przygotowaniu na spotkanie z Panem.

Szczęście Boże,
ks. Proboszcz Waldemar Twardowski

RORATY

dla głodnych i spragnionych

soboty adwentu - 7.00

dla dzieci: wt - pt: 18.30

Nakłońcie wasze ucho
i przyjdźcie do Mnie,
posłuchajcie Mnie,
a dusza wasza żyć będzie.

Iz 55.3

Módlmy się za zmarłych...

W ciągu roku liturgicznego są dwa dni, kiedy w sposób szczególny manifestujemy swoją duchową łączność z naszymi zmarłymi i naszą wiarę w życie pozagrobowe.

Pierwszy - to uroczystość Wszystkich Świętych, tu wspominamy tych, którzy dostąpili już chwały nieba. Drugi - to wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych inaczej Dzień Zaduszny, tu modlimy się za tych, którzy jeszcze cierpią w czyśćcu, modlitwą naszą przychodzimy im z pomocą, aby jak najszybciej mogli dojść do radości wiekuistej.

Jednym z najczęściej przytaczanych argumentów biblijnych uzasadniających sens i potrzebę modlitwy za zmarłych jest ten odwołujący się do Starego Testamentu, do Drugiej Księgi Machabejskiej. To z niej pochodzi cytat: „modlić się za zmarłych to myśl święta i pobożna”. Do tej Księgi odsyła nas Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) przypominając, że Kościół od początku czcił pamięć zmarłych i ofiarował im pomoc, a w szczególności Ofiarę Eucharystyczną, by po oczyszczeniu mogli dojść do uszczęśliwiającego Boga. Ten sam KKK YOUCAT - dla młodych, zwraca uwagę, że żyjemy w jednej wspólnotie obejmującej niebo i ziemię. „Kościół jest wspólnotą większą niż myślimy. Należą do niego żywi i zmarli, bez względu na to czy znajdują się w czyśćcu czy przebywają w chwale Bożej, znani i nieznani, wielcy święci i zwykli ludzie - możemy nawzajem się wspierać... ponad śmiercią”. Oznacza to, że w modlitwie możemy przywoływać naszych patronów, świętych, a także naszych zmarłych. Oni są z nami - są inaczej - myślimy o nich, wspominamy, modlimy się za nich... A nasza modlitwa tu, na ziemi - to NIEBO dla nich. Skład Apostolski mówi: „Wierzę w Świętych obcowanie”... - to radość wielka, bo cieszymy się, że mamy w niebie wielu orędowników; mamy tu na myśli wszystkich, którzy dostąpili już tego zaszczytu, choć Kościół nigdy imiennie i oficjalnie ich nie wyniósł do chwały ołtarzy. Cieszymy się również z tego, że mamy miejsce, do którego w swej ziemskiej pielgrzymce dążymy, powinniśmy dążyć... „Wierzę w grzechów odpuszczenie”... - świadomość naszych ludzkich ułomności, upadków, grzechu... Kto z nas jest bez winy, kto z nich był bez winy... Modląc się za zmarłych, pomagamy duszom w czyśćcu cierpiącym, jednocześnie wierzymy w to, że Święci w niebie pomagają nam - którzy jesteśmy jeszcze w drodze do Pana. Modlitwa wielka i tajemnicza - modlitwa wzajemnie sobie udzielanej pomocy.

„Ten kto modli się za zmarłych, doświadcza w życiu wielu łask” - ks. J. Twardowski.

„Modlitwa za zmarłych jest wyrazem wdzięczności za tych, których Bóg nam dał, a którzy nas już opuścili... za ich dobroć, miłość, przyjaźń... Modlimy się chrześcijańską nadzieją, że będziemy z nimi kiedyś w raju, spotkamy się razem z nimi - jest to obietnica złożona przez samego JEZUSA” - Papież Franciszek.

Kościół w trosce o zmarłych zaleca nie tylko modlitwę, ale także jałmużnę, odpusty i dzieła pokutne w intencji zmarłych; On to - mocą Chrystusa - otwiera nam możliwość uzyskania odpustów częściowych lub zupełnych - w zależności od tego, czy uwalnia od kary doczesnej (czyśćcowej) w części lub całości. **Wierny może uzyskać taki odpust i ofiarować go za zmarłego. Odpust zupełny można uzyskać tylko jeden raz w ciągu dnia (poza pozostającymi w obliczu śmierci), natomiast odpusty częściowe można uzyskiwać w ciągu jednego dnia wielokrotnie. Od 1-8.XI możemy uzyskać odpust zupełny nawiedzając cmentarz, będąc w stanie łaski uświęcającej (spowiedź i Komunia Św.), odmawiając „Ojcze nasz”, modlitwę za zmarłych i dowolną modlitwę w intencji Ojca Św.**

„Wierzę w ciała zmartwychwstanie” - ogromna to tajemnica... nasuwają się pytania: co będzie po śmierci?, dokąd my pójdziemy? Jak będzie wyglądało nasze zmartwychwstanie? Z każdą sekundą zbliżamy się do tej tajemnicy. Każdy się z nią „zmierzy”... nie ma innej możliwości... ten kto się narodził - umrze. Czy jest coś bardziej pewnego w naszym życiu?... 19.XI br. o godz. 19.30 odbędzie się katecheza w naszym kościele na temat: „Dokąd idą umarli? Dokąd idziemy my? czyli o tym, jak po chrześcijańsku oswoić się ze śmiercią”

- zainteresowanych zapraszamy.

„Wierzę w żywot wieczny. Amen” - to wezwanie do naszej świętości, do naszej drogi do Nieba, to ciągłe pamiętanie o tym, że wszystko co robimy - robimy na chwałę Bożą, ku pożytkowi naszego zbawienia.

Pamiętajmy - nasi zmarli nie potrzebują ogromnych pomników, wielkich wieńców, bukietów i zniczy... to jedynie zewnętrzne symbole naszej wdzięczności i pamięci, nie mogą ulżyć duszom przebywającym w czyśćcu, Najważniejsza dla nich jest nasza modlitwa i ofiara Mszy Św. Ona otwiera im niebo.

Św. Augustyn - powiedział: „Nie można zaprzeczyć, że dusze zmarłych doznają ulgi dzięki pobożności swoich żyjących bliskich”.

Wybór cytatów i tekstów oraz opracowanie - J. Czechowicz

Pielgrzymka do Niepokalanowa i Warszawy 17/18 września 2019

W chłodny wrześniowy poranek 38 pielgrzymów wyruszyło autokarem do Niepokalanowa w celu przywiezienia do naszej parafii relikwii św. Maksymiliana Kolbe. Na mapie podróży znalazły się też inne ciekawe miejsca kultu religijnego. Pierwszy przystanek - Świnice Warckie, miejsce narodzin i chrztu św. Faustyny Kowalskiej. Tutaj wita nas energiczna siostra Tymotea i oprowadza nas po Sanktuarium. Równie oryginalny jak imię siostry jest jej specyficzny akcent. Po chwili zagadka wyjaśnia się - siostra Tymotea jest... Słowaczką. Chwilę później przemieszczamy się do Głogowca, gdzie znajduje się dom rodzinny siostry Faustyny. Poznajemy historię tego urokliwego miejsca i chłoniemy klimat maleńkiego domku wraz z jego otoczeniem. Jeszcze tylko wspólna fotografia i ruszamy dalej. Kolejny punkt podróży to Szymanów. Zatrzymujemy się aby obejrzeć Sanktuarium Matki Bożej Jazłowieckiej oraz zespół pałacowy w którym znajduje się Klasztor Sióstr Niepokalanek i żeńskie liceum. W przestronnym, jasnym wnętrzu Sanktuarium czeka już na nas siostra Wirginia, która w isticie ekspresowym tempie stara się opowiedzieć nam historię Pani Jazłowieckiej i bł. Marceliny Darowskiej. Zasluchani w opowieść siostry podziwiamy piękny posąg z białego marmuru: Figura Matki Bożej robi wrażenie - zwłaszcza charakterystycznie skrzyżowane ramiona. Siostra wyjaśnia, że gest ten ma symboliczne znaczenie w języku... migowym i oznacza "kocham cię". Czas nas goni i ruszamy w drogę do celu naszej pielgrzymki czyli pobliskiego Niepokalanowa. Po zakwaterowaniu krótka wizyta w Bazylice NMP. Zaglądamy do najnowszej części kompleksu, czyli Kaplicy Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu będącej fragmentem światowego Centrum Modlitwy o Pokój. Jedno z 12 takich miejsc na świecie: srebrna figura Matki Bożej i hostia widoczna pod sercem Maryi spod uchylonych szat. Niesamowity widok.... wrócimy tu w wolnej chwili na modlitwę, lecz teraz czeka już ojciec Konrad, aby oprowadzić nas po muzeum i przypomnieć życiorys świętego i męczennika. Z muzeum udajemy się do najstarszego budynku klasztoru czyli Kaplicy św. Maksymiliana. To tutaj modlił się o. Kolbe i tu znajduje się Jego pierwsza cela w której mieszkał. Tutaj też odbywa się Msza św., w czasie której ojciec Konrad przekazuje naszemu Proboszczowi i ojcu Dawidowi relikwie św. Maksymiliana. Poruszeni doniosłością chwili jeszcze przez moment trwamy w modlitewnej zadumie, po czym udajemy się na posiłek i spoczynek po bogatym we wrażenia dniu. Skoro świt pobudka i śniadanie. Mimo wczesnej pory dajemy radę jeszcze zajrzeć do Kaplicy Wieczystej Adoracji i rzucić okiem na papieskie pojazdy - dwa papamobile z pierwszych pobytów papieża Polaka w ojczyźnie. Zaraz potem wsiadamy do autokaru - kierunek stolica, a w perspektywie mamy poranne warszawskie korki. Do kolejnego punktu pielgrzymki docieramy nieco przed czasem, więc bez stresu dzielimy się na dwie grupy

i zwiedzamy Muzeum Powstania Warszawskiego. Mamy zaledwie 2,5 godziny, a zwiedzania spokojnie przynajmniej na pół dnia! Obowiązkowa lekcja historii dla wszystkich, od najstarszych do młodzieży szkolnej zwłaszcza. Z Muzeum Powstania udajemy się na Żoliborz, do kościoła św. Stanisława Kostki. Po krótkim oprowadzeniu nasz ks. proboszcz inicjuje modlitwę różańcową przy grobie ks. Jerzego Popiełuszki, kapelana "Solidarności". Zaraz potem ruszamy w kierunku Starego Miasta, do Archikatedry św. Jana. Powitani przez ojca Włodzimierza udajemy się do kaplicy Cudownego Pana Jezusa, w której ojciec Dawid wraz z naszym proboszczem odprawiają Mszę Św. Po Mszy ojciec Włodzimierz zaprasza nas na zwiedzanie podziemi, w których spoczywa wiele zasłużonych dla Polski osobistości. Jeszcze tylko posiłek i wyruszamy w drogę powrotną do Borówca. Ks. Proboszcz liczy pielgrzymów i rzuca w eter pytanie: Jak to jest, wyjeżdżało nas 38 a jest 39...? A no tak. wszystko się zgadza, dołączył do nas św. Maksymilian...

Beata Sz.

BIERZMOWANIE SAKRAMENT DOJRZAŁOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

Od chwili Chrztu Świętego zostajemy włączeni do wspólnoty Kościoła, wzrastamy, rozwijamy się, dojrzewa-my w wierze, ale nie mamy pełni doskonałości chrześcijańskiej. Nie mamy „wypośażenia” na drogę, której celem jest świętość osobista, zadana nam przez Chrystusa.

Z czasem coraz bardziej zaczynamy rozumieć wyznawaną wiarę, podejmujemy ważne decyzje, stajemy przed wyborami dobra i zła, stajemy w obronie swoich przekonań. Nie jest to łatwe, bo w życiu napotykamy wiele przeszkód, mamy skłonność do pokus i czasami ulegamy złu. Potrzeba wielkiej siły, aby temu wszystkiemu się przeciwstawić. Nikt sam, własnymi siłami nie jest w stanie tego dokonać. Potrzebna jest pomoc Boga, która wspiera nasz ludzki wysiłek swoimi łaskami. I tutaj przychodzi nam z pomocą Sakrament Bierzmowania.

Sakrament ten jest świadomym, dobrowolnym, dorosłym, dojrzałym i odpowiedzialnym przypieczętowaniem wiary, a także przynależności do Kościoła powszechnego. Jest dopełnieniem łaski Chrztu, który otrzymaliśmy będąc dziećmi. Jest jednym z trzech sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego w kościele katolickim, prawosławnym i anglikańskim. Uważany jest za drugi (po Chrzcie Świętym) sakrament inicjacji chrześcijańskiej. W katolicyzmie – to jeden z siedmiu sakramentów.

Bierzmowanie – chryzmacja – to umocnienie w Duchu Świętym do pełnego, mężnego wyznawania wiary, do obrony tej wiary, życia wiarą, do świadczenia o wierze słowem i czynem.

Kościół naucza: „Przez sakrament bierzmowania ochrzczeni jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są, jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronięcia jej”(KK 11).

W sakramencie tym Duch Święty:

1. Pomnaża łaskę uświęcającą.
2. Daje szczególne łaski uczynkowe.
3. Wyciska na duszy niezatarte znamię.
4. Udziela siedmiu darów Ducha Świętego:

- **Dar mądrości** – oświeca rozum, pozwalając mu poznać prawdy wiary, wydawać właściwe osądy w sprawach wiary, dążyć do zbawienia.
- **Dar rozumu** – pozwala rozumieć tajemnicę Boga zawartą w Jego słowie, to dar przenikliwości.
- **Dar rady** – uzdalnia do kierowania życiem własnym i innych, szczególnie w trudniejszych okolicznościach.
- **Dar umiejętności** – umożliwia odkrywanie spraw Bożych w życiu i w świecie, zdolność wyborów.
- **Dar męstwa** – to pomoc w przezwyciężaniu lęku i strachu przy wypełnianiu religijnych obowiązków, umocnienie woli.
- **Dar pobożności** – pobudza nasze serca do szczerej modlitwy w postawie synowskiego zaufania.
- **Dar bojaźni Bożej** – pozwala nam zrozumieć majestat Boga, powstrzymuje przed popełnianiem grzechu.

Do bierzmowania przystępuje się po trzech etapach przygotowań. Pierwszy – przygotowanie dalsze – zaczyna się od wczesnego dzieciństwa, w rodzinie, przez udział w lekcjach religii, przygotowanie do sakramentu pokuty i pojednania oraz Komunii Świętej. Drugi – przygotowanie bliższe – to dalsze uczestnictwo w katechezach, w nabożeństwach oraz Mszy Św. niedzielnej i z okazji świąt. Trzeci – przygotowanie bezpośrednie, które trwa 2 lata – dotyczy katechez przed bierzmowaniem, udziału kandydata w rekolekcjach, dniach skupienia, celebracjach liturgicznych – powinno mieć większy wymiar przeżywania duchowego.

Warunki określone prawem kościelnym do przyjęcia sakramentu bierzmowania:

- **być ochrzczone** (jeśli chrzest miał miejsce w innej parafii niż przyjmuje się bierzmowanie trzeba przedstawić świadectwo chrztu (kan. 889).
- **przystąpić do spowiedzi i Komunii Świętej** – bierzmowanie to sakrament, który należy przyjąć w stanie łaski uświęcającej.
- **być w odpowiednim wieku** – przyjmować go jako dojrzały chrześcijanin – obecnie jest to koniec VIII klasy lub początek I klasy szkoły średniej.
- **wykazać się znajomością prawd wiary** (znajomość teoretyczna i praktyczna).
- **posiadać szczerą intencję**, dobrą wolę w wypełnianiu podjętych zobowiązań i świadczenia swoim życiem o Chrystusie.

Kandydat przystępujący do bierzmowania powinien wybrać sobie świadka. Najlepiej jeśli jest to rodzic chrzestny (kan.893), o ile nadal jest osobą wierzącą i praktykującym katolikiem (KKK 1309). Tam gdzie nie jest to możliwe trzeba wybrać inną osobę. Świadkiem może być ten, kto przyjął chrzest, komunie i bierzmowanie, ukończył 16 lat, jest wierzącym i praktykującym katolikiem, jest wolny od jakiejkolwiek kary kanonicznej. Podczas bierzmowania świadek kładzie rękę na ramieniu bierzmowanego jako znak, że będzie mu służył radą i pomocą w wiernym wypełnianiu przyrzeczeń chrzcielnych, zgodnie z natchnieniem Ducha Świętego. Kandydat wybiera też sobie imię, które otrzyma na bierzmowaniu. Powinno być to imię świętego - patrona, z życiorysem którego zapoznaje się, uświadamiając sobie przymioty tego świętego, które chciałby w swoim życiu naśladować.

Szafarzem bierzmowania jest biskup, lub w wyjątkowych sytuacjach kapłan (z polecenia biskupa). W niebezpieczeństwie śmierci, bierzmowania może udzielić każdy prezbiter.

Bierzmowaniu towarzyszą widzialne znaki:

- **naznaczenie krzyża na czoło** – to wezwanie: odważnie wyznawaj wiarę i kieruj się jej zasadami.
- **użycie oleju krzyżma świętego** – symbolizuje trwały skutek udzielanego sakramentu.
- **nałożenie rąk** (wyciągnięcie nad bierzmowanymi) – przekazanie łaski Bożej.

Bierzmowanie jest skarbem, wielką „wygraną”, którą każdy ochrzczony może otrzymać. Jednak ten sakrament, jak żaden z siedmiu, nie działa „automatycznie”. Jego owoce w naszym życiu zależą od naszej wiary i modlitwy. Otrzymane dary „budzą się z uspienia”, jeśli je wykorzystujemy, jeśli sercem i stałą wysiłkiem woli angażujemy się w życie jako uczniowie i świadkowie Jezusa... nie tylko w niedzielę, ale w życiu codziennym, w małżeństwie, w pracy, podczas zabawy i czasu wolnego, w uczciwości, sprawiedliwości... w każdej sytuacji.

Opracowała Jolanta Czechowicz
korzystając z:

Rytuał domowy – Rok Rodziny Katolickiej – WDR 2010

www.episkopat.pl/przygotowanie-do-bierzmowania

www.wikipedia.org/Bierzmowanie

„Jesteśmy napelnieni Duchem Świętym”- ks. Marcin Węclawski

nowy program duszpasterski na lata 2019-2022

Eucharystii jako tajemnicy wyznawanej, przeżywanej i świętowanej, która jest źródłem misji – jest poświęcony nowy trzyletni program duszpasterski Kościoła w Polsce, na lata 2019-2022

Dobrze jest kiedy człowiek nowy tydzień otwiera eucharystycznym spotkaniem. I do tego będziemy też zachęcać: Bądźmy wierni Eucharystii – powiedział abp Wiktor Skworec, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, prezentując nowy program duszpasterski na lata 2019-2022.

“Będziemy mówili przez trzy lata o Eucharystii. Ktoś się zdziwi, dlaczego tak długo. Bo Eucharystia jest centrum. To jest życie Kościoła. To jest sam Chrystus. Szczyt i źródło. Zmartwychwstały, który jest z nami w Eucharystii, który buduje Kościół, wspólnotę”

„W roku 2019-2020 chcemy mówić o Eucharystii jako o tajemnicy wyznawanej. Chcemy poznawać prawdy wiary o Eucharystii, tak jak Chrystus nam tę tajemnicę przekazał swoimi słowami, swoimi gestami, swoim życiem. W następnym roku chcemy mówić o Eucharystii jako tajemnicy celebrowanej. W trzecim roku chcemy położyć akcent na Eucharystię jako tajemnicę świętowaną. Chcemy mówić o świętowaniu, o tym, że do kondycji człowieka, do jego natury należy świętowanie, i to eucharystyczne świętowanie oraz to świętowanie w przestrzeni kultury i natury”

Nowy program, który tworzą biskupi, księża i świeccy wykładowcy uczelni katolickich, zacznie obowiązywać od pierwszej niedzieli Adwentu – 01.12.2019

Duszpasterska tematyka programu duszpasterskiego dla Kościoła w Polsce na lata 2019-2022:

Rok I – 2019/2020 Temat: Wielka tajemnica wiary –
Motto biblijne: [...] abyście uwierzyli w Tego, którego [Bóg] posłał (J 6,29)

Rok II – 2020/2021 Temat: Zgromadzeni na świętej wieczerzy –
Motto biblijne: [...] Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba (J 6, 32)

Rok III – 2021/2022 Temat: Posłani w pokoju Chrystusa –
Motto biblijne: [...] ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie (J 6, 57)

(za ekai.pl)
HDC

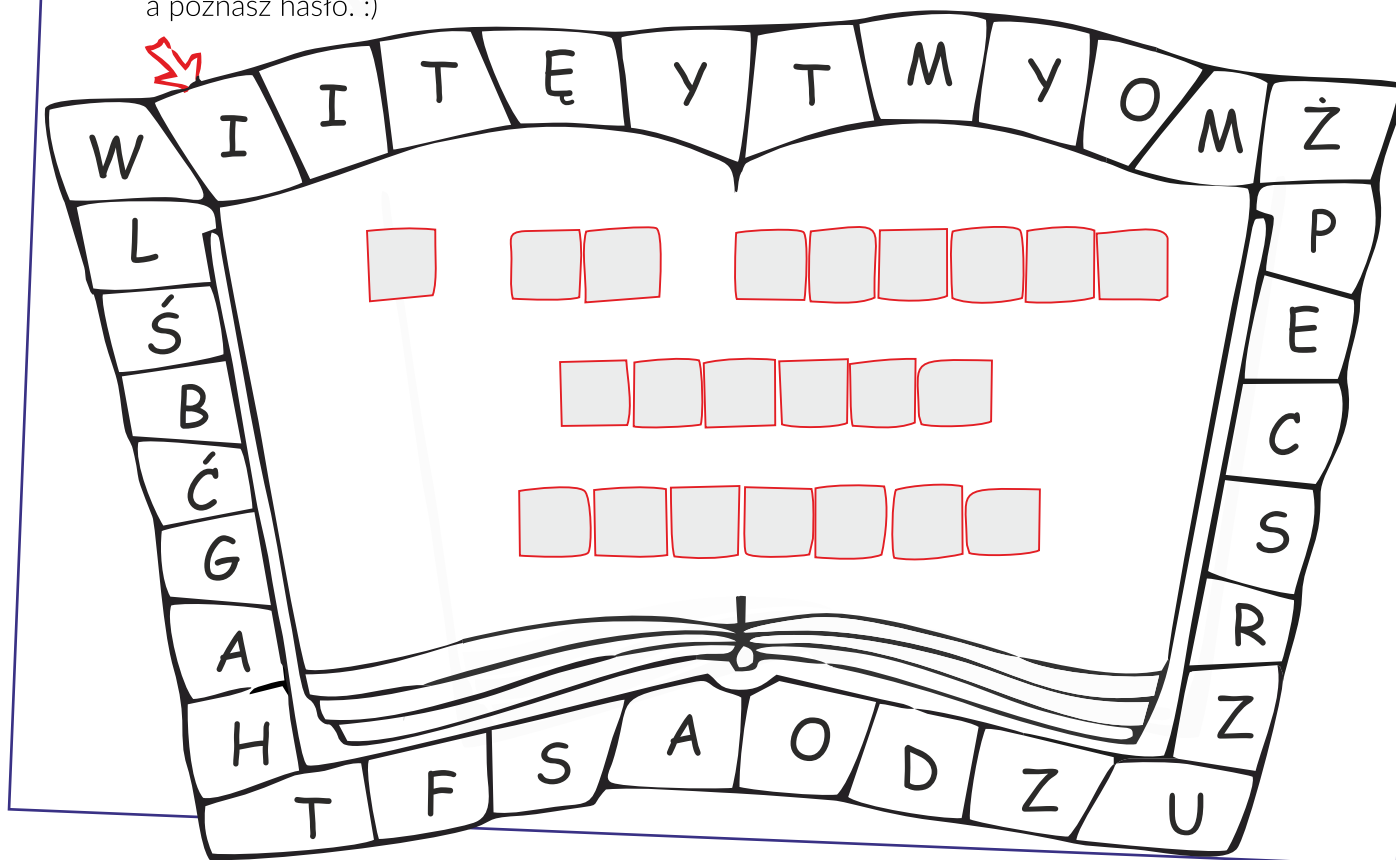
2

jak Zagadka

Kącik dla DZIECI :)

W szare pola wpisz co drugą literę rozpoczynając do litery wskazanej strzałką, a poznasz hasło. :)

Zachęcam do przeczytania...

Autorka - Linda Perrone Rooney - jest przewodnikiem duchowym z ponad czterdziestoletnim doświadczeniem w kierownictwie duszpasterskim. Swoją drugą już książkę, poleca szczególnie tym, którzy pragną wierzyć "bardziej", którzy chcą głębiej zrozumieć i doświadczyć miłości Boga, którzy szukają Boskiego powołania. Proponuje zrobić to w ośmiu krokach (czasami niełatwych). Dla przykładu: krok trzeci - to "Kochaj swoich wrogów"... Prowadząc czytelnika przez kolejne etapy wykorzystuje lectio divina - tzn. formę modlitwy opartą na pogłębionej lekturze tekstów biblijnych. Po każdym kroku mamy pytania do refleksji, mamy czas na przemyślenia, jest miejsce na indywidualne zapiski (do których zawsze możemy wrócić) i króciutka modlitwa końcowa... I robimy kolejny krok... i tak spacerujemy Bożymi ścieżkami.

"Ścieżka ucznia"
Linda Perrone Rooney

kiermasz
adwentowy

zapraszamy!

7/8 | 14/15 | 21/22 GRUDNIA

oraz

ZBIÓRKA ŻYWNOŚCI

W BIEDRONCE W BORÓWCU

7 GRUDNIA

KALENDARIUM

czyli CO BĘDZIE się działo w parafii

PAŹDZIERNIK

30 października środa (za I PIĄTEK miesiąca) **SPOWIEDŹ 17.00-20.00**

31 października czwartek **Kamionki**

Korowód świętych

17.30 - słodki poczęstunek i śpiewy w Przedszkolu przy szkole podstawowej

18.00 - wyjście korowodem do Kaplicy w Kamionkach

18.45 - **Msza Św.** z Uroczystości Wszystkich Świętych

31 października - **Msza św.** w parafii w Borówcu o 18.30 z Uroczystości Wszystkich Świętych

LISTOPAD

1 listopada **UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH** Msze św. o 8.00, 10.00, 20.00

2 listopada sobota **DZIEŃ ZADUSZNY** - **Msza św. 12.00** za wszystkich zmarłych z ostatniego roku XI 2018 do X 2019
(11.30 Różaniec za zmarłych z wymienianek rocznych i Dusze w czyśćcu cierpiące)

3 listopada niedziela – 11.30 **Msza św. Hubertowska**

11 listopada poniedziałek - **ROCZNICA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI**

Msza św. 8.00 w intencji Ojczyzny (dodatkowa o 18.30)

19.11
2019

**KATECHEZA
DLA DOROSŁYCH**

DOKĄD IDĄ UMARLI? DOKĄD IDZIEMY MY?
CZYLI O TYM,
JAK PO CHRZEŚCJAŃSKU OSWOIĆ SIĘ ZE ŚMIERCIĄ

28 listopada czwartek 18.00 Adoracja - Wspólnota Żywego Różańca.

GRUDZIEŃ

RORATY dla dzieci i nie tylko wtorek - piątek 18.30

6 grudnia - I PIĄTEK miesiąca **SPOWIEDŹ 17.00 - 20.00**

Msza św z Mikołajem o 18.30 i wielbienie do 20.00

7 grudnia sobota 7.00 - **RORATY** dla głodnych i spragnionych.

10.12
2019

**KATECHEZA
DLA DOROSŁYCH**

BÓG W ZIEMSKIEJ HISTORII
JESUS I INTRYGUJĄCE BOŻE OBIETNICE

14 grudnia sobota 7.00 - **RORATY** dla głodnych i spragnionych.

Jarmark
Bożonarodzeniowy

15.XII
16⁰⁰ - 20³⁰

NIEDZIELA
wiata za kościołem

19 grudnia czwartek **PARAFIALNA SPOWIEDŹ 9.00-10.00 , 17.00-20.00**

21 grudnia sobota 7.00 - **RORATY** dla głodnych i spragnionych.

24 grudnia wigilia Bożego Narodzenia (**PASTERKA 22.00 i 24.00**)